

Contacta amb nosaltres!

- ❑ Desitjo rebre més informació i que m'envieu trimestralment - gratis, i durant un any - el Full de la Bici.
- ❑ Desitjo fer-me soci/sòcia d'Amics de la Bici, per la qual cosa abonaré una quota anual de 3.500 Pta (21 •) i tindrè dret a una assegurança de Responsabilitat Civil, a l'assessorament mecànic i jurídic gratuït, a descomptes en botigues de bicis, etc., i a prendre part plenament en les decisions del col·lectiu.

nom
cognoms
adreça
codi postal municipi
telèfon ocupació
DNI* data de naixement*

T'agraïrem que, si pots, ens enviïs els segells corresponents a la teva petició. Gràcies!

*Necessari, en cas de fer-te soci/sòcia, per a tenir l'assegurança de RC. Si no, només optatiu.

Si et fas soci/a, pots: pagar en efectiu al lokal, domiciliar les quotes al compte que ens diguis,

fer un ingrés al nostre compte a «La Caixa», CCC: 2100 3250 51 2200070057

A Amics de la Bici lluitem des de l'any 1981 per fer de la bicicleta un mitjà de transport respectat i promogut. Des de la nostra vinculació amb el moviment ecologista i pacifista català de base, treballem per una ciutat sense contaminació, per uns carrers recuperats per als veïns i veïnes, on sigui possible el joc dels infants i la convivència entre les persones.

Això s'aconseguirà amb la restricció de l'ús del cotxe, amb la millora del transport públic, i amb la promoció de l'anar a peu i en bicicleta. La manera d'arribar-hi: la pacificació del trànsit.

A Amics de la Bici defensem els drets de les persones que utilitzen la bicicleta com a mitjà de transport. Ho fem mitjançant l'elaboració de projectes, la pressió directa a les Administracions, la col·laboració amb entitats, l'organització d'actes divulgatius, lúdics o reivindicatius, i les accions directes no violentes.

No ho fem sols: ens coordinem a nivell català, estatal i europeu amb altres entitats com la nostra.

Tu també pots ajudar-nos. Utilitza la bici per anar a l'escola, al treball, al mercat, al teatre... i fes-te soci o sòcia d'Amics de la Bici.



Amics de la Bici

Agrupació d'Usuaris i Usuàries
C/ Demòstenes, 19 (prop Pl. Sants)
08028 Barcelona
e-mail: info@amicsdelabici.org
web: www.amicsdelabici.org

Entitat membre de:



Edita: Associació per a la Promoció de la Bici - AproB
C.I.F: G-58.457.573 - Assoc. núm. 8986, Sec. 1ª
C/ Demòstenes, 19 - 08028 Barcelona - Tel/fax: 93-3394060

Imprimeix: Eco-Reciclat, S.L.
C/ Maria Victòria, 20, local 1
08014 Barcelona

Amb la col·laboració de la **Secretaria General de Joventut** de la Generalitat de Catalunya

Impress en paper reciclat 100 % — NO EM LLENCIS A TERRA! — El Full de la Bici, Dep. Legal B-12648-89

el full de labici#29

Publicació trimestral d' AMICS DE LA BICI

TARDOR 2001



«One glove, no love, NYC», és la foto de John Harris, de Nova York, que va guanyar el primer premi del 2on concurs de fotografia Memorial Vicenç Bagán «La Bici, un transport a la Ciutat» del 2001.

Quina cara se li queda al conductor!

20è aniversari

Els Amics de la Bici complim vint anys. Vine a celebrar-ho amb una

gran festa

el dissabte 10 de novembre al vespre al nostre local.

Us esperem, socis i sòcies!!

1981-2001

participa!
a la Setmana de la Mobilitat Sostenible

DEL 26 DE NOVEMBRE
AL 2 DE DESEMBRE

Operació RING RING, avantatges en transport públic, activitats culturals i per als infants, etc.
MOU-TE AMB NOSALTRES!

A veure. Em sembla que soc el nou encarregat de fer realitat aquesta revista, amb nou disseny, noves seccions, nova imatge, etc. Doncs després de 20 anys d'Amics, no puc parlar molt d'aquest col·lectiu de tanta gent, que creix i canvia com tots nosaltres en la nostra vida.

Jo mateix: ¿qui m'anava a dir fa un any que estaria escrivint una editorial en català a les 3h de la matinada d'un diumenge a dilluns? Això és passió per la bici. I a més a més quan trobes gent que comparteix aquesta passió, amb les mateixes inquietuds, que treballa

desinteressadament per aconseguir canviar una mica el món a millor, això és un gran incentiu.

Aleshores, que serveixin aquestes paraules d'homenatge a tots i totes els que han lluitat, estan lluitant i continuarem lluitant per un lloc on la bici i els ciclistes siguin respectats.

Des d'aquí voldria agrair les vostres col·laboracions, i animar-vos a compartir els vostres suggeriments, crítiques i aportacions. Espero que us agradi tant el contingut com el continent.

Marcos

Una imatge val més que mil paraules...



«Trialeras en la ciudad», foto de David Mauri Fernández, Barcelona, guanyadora del Premi Especial Vicenç Bagán

La il·lusió i les ganes de tota la gent que va participar en l'organització del concurs i l'exposició han quedat ben reflectides en l'èxit que ha obtingut aquesta segona edició del **Concurs de Fotografia Memorial Vicenç Bagán "La bicicleta, un transport a la ciutat"**. Encara estem tots assaborint els bons resultats i queden en el record les dificultats amb què ens vàrem trobar, la quantitat de feina que requereix, les presses, els preparatius de l'últim minut... i de tant en tant una anècdota divertida. Però ens agrada tant i ha tingut tan bona acollida que ja hem oblidat les dificultats i estem pensant en l'organització del 3er concurs!

Abans d'explicar-vos amb més detall com va anar tot, volem agrair als sponsors - **Foto Casanova, Cicloturisme i Biciclot** - que per segon any consecutiu han aportat els premis de manera desinteressada, i que sense el seu suport no s'hagués pogut fer. A tots ells moltes gràcies! No oblideu de visitar-los si necessiteu material fotogràfic o per a la bicicleta.

Barcelona, 22 de septiembre de 2001

Queridos amigos:

Desde Pamplona, me acaba de llegar la referencia electrónica adjunta. Es la historia, y las fotos, de uno de los cinco españoles que participó en el Century. De hecho, los cinco salen en el artículo. Las fotos son desgarradoras y la historia no lo es menos.

La referencia es la siguiente:

<http://www.diariodenavarra.es/>

Mirad en la hemeroteca, edición del 22/09/2001, sección Navarra.

A diferencia de lo que dice el artículo, espero que Javier y losune sepan que esa primera noche pudieran haber dormido en mi casa.

Esas primeras 24 horas, sin noticias de Javier y losune y Julieta, resultaron muy difíciles para mí, precisamente porque sabía dónde estaban alojados y porque me parecía muy lógico que quisieran aprovechar su cercanía para ir a hacer turismo en las torres. ¡Qué suerte que les hiciera más ilusión ver el Empire que las torres gemelas!

[...]

Carretera y manta

Daniel Sherr

Petits anuncis

Venc bicicleta híbrida equipada amb portaequipatges, llums, parafangs i bons frens. Ideal per circulació per ciutat i per fer rutes cicloturistes de carretera i pistes. Preu negociable. Marta: **93 654 15 18**

Venc bicicleta de muntanya, molt nova, color fúcsia, per **15.000 Pta.**
M. Caparrós, C/ Varsòvia, 77, 1r 2a
08041 Barcelona

URGENT! Necessitem la col·laboració d'un tècnic en Internet (webmaster) pel manteniment del nostre lloc a la xarxa. Amics de la Bici. **93 339 40 60**

Permanències al nostre local

El local d'Amics de la Bici (que, com saps, és al Carrer de Demòstenes, núm.19) està obert **tots els dijous de 19:30 a 21:30 hores**. Si vols informació, comunicar-nos alguna cosa, comprar algun dels nostres productes, o simplement trobar-te amb algú que comparteix els teus problemes i il·lusions, ja no cal que esperis a la reunió dels dimarts: trobaràs en Carles al local els dijous per la tarda.

El Full de la Bici, electrònic

Vols baixar-te el Full de la Bici en versió electrònica? Trobaràs la revista en format PDF d'Adobe Acrobat, puntualment quan surti en paper (o potser fins i tot un xic abans) a la nostra web:

<http://www.amicsdelabici.org>

Et donem permís per a redistribuir-la a qui vulguis. Només et demanem que, si reproduïx algun article, en citis la procedència.

Vols col·laborar en el Full de la Bici?

Envia'ns quatre ratlles: del lloc on vius, de com està el tema bici, d'un viatge que has fet, de què et preocupa... Sobretot necessitem imatges: fotos, dibuixos, acudits, etc.

La data límit de recepció d'originals per al proper número (HIVERN 2001) és el **14 de desembre de 2001**. Els pots deixar, si pot ser en un disquet, al local un dimarts al vespre, lliurar-los a algú de nosaltres o, molt millor, enviar-los per correu electrònic a en Dani: deritja@pangea.org.

En aquest número han col·laborat:

Dani, Diana, Castor, Oriol P., Daniel Sherr, Anna, Marcos, Oriol, Martí i Vicente.
A tots i totes, **moltes gràcies!**

Index

2 Editorial

UNA IMATGE VAL MÉS QUE MIL PARAULES...

4 Notícies LES CINC PRIORITATS DELS

USUARIS DE LA BICICLETA D'EUROPA / DE L'ESPAI EXTERIOR A LA CALÇADA

5 REPSOL INVADE LOS TERRITORIOS U'WA

6-7 ACTIVITATS TARDOR 2001

8 Idees MOBILITAT AMB BICICLETES MÚLTIPLES

/ COM PODEM INFLUIR EN L'OPINIÓ PÚBLICA?

9 UN PEIX QUE ES MOSSEGA LA CUA

10 Viatges NYCCBT&WTC

11 Petits anuncis

12 Contacta amb nosaltres!

NYCCBT&WTC

He aquí algunos extractos de las vivencias de uno de nuestros Amics, que vive en Manhattan, durante el New York City Century Bike Tour, donde coincidió con el atentado contra el World Trade Center:

Nueva York, 12 de septiembre de 2001

La verdad es que a medida que ha ido pasando el día, la magnitud de la tragedia ha ido calando y no acabo de creérmelo. En estos momentos, mi calle está acordonada y menos mal que se me ocurrió salir de casa con un permiso de conducir caducado (porque no tengo el actual), porque de lo contrario no me dejan volver a casa.

En lo personal, estoy bien. De hecho, estuve profundamente dormido cuando pasaron los atentados. A las 12 del mediodía, alguien tocó a la puerta para decirme que desalojaban mi edificio. Habían visto un camión sospechoso delante. Pensé que había sido un escape de gas o algún incendio en un edificio cercano. El caso es que me llevé el filtro solar y me fui de la cama a la calle. Fue al salir que me enteré de todo.

Este fin de semana tuvo lugar en Nueva York, como algunos sabéis, una salida en bici de unos 170 kilómetros. Habíamos conseguido que cinco ciclistas españoles vinieran a participar, algunos alojándose en hoteles y otros en casa de neoyorquinos solidarios. Recoger a esta gente en el aeropuerto (en bici), asegurar que estuviese bien instalada en sus respectivas residencias, participar en la salida, acompañando a la gente desde sus casas hasta el punto de salida y luego desde el punto de llegada hasta sus respectivas casas (unos 190 kilómetros), más luego una cena de despedida fue tremendamente gratificante y agotador. Por eso dormía yo hoy. Mientras tanto, los ciclistas españoles estaban haciendo turismo. Cuando explotaron las torres, algunos esperaban para ir a la Estatua de la Libertad. Vieron las explosiones, vieron a la gente tirándose por las ventanas. Otro lo vio desde la ventana de la casa de la familia donde se hospedaba. Después salió a la calle y descubrió que la policía no le dejaba volver a la casa de su anfitrión. Menos mal, porque poco después, el anfitrión y su familia, como tantas otras familias de la zona, tuvieron que buscar un alojamiento alternativo. La zona inmediata del atentado está cerrada a cal y canto. El alcalde ha pedido que si uno no tiene un trabajo imprescindible,

no vaya a trabajar ni en la zona más próxima al atentado, ni al barrio donde vivo yo, que linda con ella.

Con otros tres ciclistas españoles todavía no he conseguido hablar. Su apartamento estaba justo detrás de las torres. Los teléfonos quedaron cortados, la electricidad también. El alcalde anunció que a todos los residentes de ese complejo residencial los habían llevado a Nueva Jersey. Supongo que están bien, pero sigo sin noticias. Y ahora tampoco saben los españoles si van a poder regresar en la fecha prevista.

Hoy reina en mi barrio un silencio irreal. No pasa ni un coche. Sólo las ambulancias, yendo y viniendo entre la punta de la isla y los hospitales.

Todo esto me pilló con un pie en el estribo. Espero viajar este fin de semana para España.

Todavía me cuesta creer que esto haya pasado, que las torres ya no estén y que las vidas de tantísima gente corriente han sido brutalmente cercenadas.

Nueva York, 14 de septiembre de 2001

[...]

La verdad es que la bici es la mejor forma de circular por aquí, ya que los coches están prohibidos. El bajo Manhattan sin coches es una gozada. Lo único malo es que cada vez que se desploma un edificio (hoy me parece que cayeron dos), se llena la atmósfera de un olor acre, punzante, muy desagradable. La zona se cubre de una neblina arenosa.

La ciudad está llena de policías. Son 40.000 los policías de la Ciudad de Nueva York, pero han venido las policías locales de todas las ciudades aledañas. Hay ambulancias de medio país aquí. Hace falta tanto personal porque de momento, cada boca de metro cerrada, cada calle cortada, cada cruce, necesita una presencia policial.

Hoy he pasado dos veces por la zona acordonada, lo que llaman «la zona congelada». Lo que más me impactó fueron los coches calcinados, cubiertos de barro, moles de hierro torcido, y luego las hojas de papel con una franja de color café, que uno puede recoger del suelo, parte de los archivos de las numerosas oficinas de las torres.

[...]

La vida aquí definitivamente no es normal. Y sin embargo, si uno se pasea por Central Park, a unos 10 kilómetros del lugar del accidente, la tranquilidad parece la tónica general.

També agraïm la col·laboració de la Secretaria General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona que ens ha donat el seu suport a través de la Comissió Cívica de la Bicicleta i de la regidoria de Ciutat Sostenible. Tots ells han cregut en el nostre projecte com a eina per promoure la bicicleta entre els barcelonins.

Però, sobretot, volem agrair a tots els que heu enviat fotos. Ens agrada moltíssim veure la resposta de tots vosaltres, ja que heu tingut per un temps a la bicicleta com a objectiu de la vostra cambra. Esperem les vostres fotos a la propera edició. Hem de tenir en compte que en el concurs han participat tant professionals com afeccionats/ades i que entre les fotos guanyadores i els accessits hi havia de tot.



Les Carpes de la Bici al Passeig de Gràcia

Aquest any la varietat i quantitat de fotos presentades al concurs ha dificultat la tasca del nostre jurat (també agraïments per a ells), que va trigar molt més d'allò normal en escollir les fotografies guanyadores, ja que no només tenen en compte la qualitat de les fotografies sinó també que aquestes reflecteixin la bicicleta com a transport a la ciutat. Després de deliberar, els guanyadors d'aquest any han estat els següents:

- **1è premi:** «One glove, no love, NYC», de John Harris, Nova York.
- **2è premi:** «Quatre gotes», de Tatiana Soler Pastor, Barcelona.
- **3è premi:** «Bicicleta familiar», de Manuel Antolí Moliner, Barcelona.
- **Premi especial** «Memorial Vicenç Bagan» a la foto denúncia: «Trialeras en la ciudad», de David Mauri Fernández, Barcelona.

El lliurament de premis va tenir lloc el dia 22 de setembre, Dia Europeu Sense Cotxes, a la carpa de l'exposició situada al passeig de Gràcia, prop de plaça Catalunya, dins de l'espai de la Sostenibilitat. A l'acte van acudir la família del Vicenç Bagan, el president de la Comissió Cívica de la Bicicleta de l'Ajuntament de Barcelona, Sr. Jordi Portabella, el regidor de mobilitat Sr. Francesc Narváez, premiats, participants i molts amics. Va ser un acte molt bonic i entretingut, amenitzat amb la música en directe de «Chupando Rueda», un grup ben curiós que utilitza com a bateria el quadre d'una bicicleta.

L'exposició va romandre oberta durant totes les festes i va ser molt visitada. Els comentaris van ser



Un moment de l'actuació del grup musical «Chupando Rueda»

de felicitació tant per part d'usuaris com no usuaris habituals de la bicicleta i a la mateixa carpa molts visitants ja s'apuntaven per rebre informació i participar a la propera edició. Creiem que una vegada més hem aconseguit el nostre objectiu de mostrar als barcelonins la utilitat de la bicicleta com a transport i esperem que tots els que ens han visitat arribin a respectar-la més i tenir-la en compte.

Ara estem preparant properes exposicions a Trèvol i a la Farinera del Clot, per aquells/es que la vulguin tornar a veure i aquells/es que encara no ho han fet. També estem programant més exposicions, de les que us podem informar al lloc i a la adreça fotobici@hotmail.com. No deixeu de visitar la nostra pàgina web, on podreu gaudir de les fotos guanyadores.

Diana González

octubre

Divendres 19

Sortida nocturna cervesera. Després de les diapos farem una ruta de bars. Anirem a prendre bona cervesa: alemanya, belga, irlandesa, escocesa, etc. Quedarem al lokal.

Vicente ☎ 651 920 888

Diumenge 21

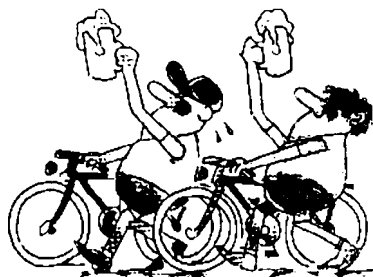
Sortida de tot el dia. Farem el camí de La Sentiu i tornarem pel carril-bici de Gavà. Dinarem al Castell de Castelldefels. Estació FGC Sant Boi, 9h.

Nivell mig. Josep i Eugènia ☎ 678 315 315

Divendres 26

1ª Bicifarra nocturna de Viladecans. A les 22h a la plaça de l'Ajuntament de Viladecans. Camilo ☎ 686 815 600

Hi ha possibilitats de dormir a Sant Boi. Truca a Marta/Sergi ☎ 93 654 15 18



Les **sortides culturals** dels dijous seran aquest trimestre els dies: **11 i 25 d'octubre; 8 i 22 de novembre i 13 i 20 de desembre.** En principi el lloc de trobada és a les 20:30 h a la Plaça Reial, al "Glaciari". Anirem al cinema o al teatre, o ves a saber...

Vicente ☎ 651 920 888

novembre

De dijous 1 a diumenge 4

Castanyada a casa de Dani a Miravet. Els altres dies farem rutes per les terres de l'Ebre. Possibilitat de venir només el cap de setmana. Porteu sac de dormir. Places limitades!

Nivell mig. Dani ☎ 93 431 53 79

Dissabte 10

Festa d'aniversari d'Amics de la Bici. Aquest any es compleix el 20è aniversari de la creació d'Amics de la Bici. Al vespre farem una festa amb música en viu al carrer Demòstenes. T'esperem! Més informació al lokal.

Diumenge 11

La clàssica Barcelona-Sitges. Aquesta és una sortida típica dels ciclistes de carretera, però des fa uns anys també té un toc reivindicatiu. Hem d'aconseguir la unió de tots els col·lectius ciclistes, per poder reclamar els nostres drets.

Mes informació al lokal.

Diumenge 11

Matinal al Delta del Llobregat. 9 h matí, estació de FGC de Sant Boi.

Nivell baix. Camilo ☎ 686 815 600

Diumenge 18

Sortida de tot el dia per la comarca de l'Anoia. Recorregut aproximat 30 km.

Nivell mig. Núria ☎ 93 375 16 93

Dijous 29

Operació Ring-Ring. 3ª edició del dia d'anar a la feina, a l'escola, al mercat... amb bici. Com a les altres edicions, tindrem paradetes amb esmorzar i obsequis per qui vingui en bicicleta. Necessitarem voluntaris/es per les paradetes. Informa't al lokal.

desembre

Diumenge 2

Matinal fotogràfica. Anirem a descobrir detalls de l'Eixample. Porteu rodets de fotos i farem un passi comú.

Pl. Catalunya, 10h del matí.

Nivell baix. Vicente ☎ 651 920 888

De dijous 6 a diumenge 9

Rutes per la comarca de l'Empordà. Tren+bici. Possibilitat de incorporar-se el cap de setmana. Places limitades.

Nivell mig. Marcos ☎ 696 27 15 26

Diumenge 16

Sortida de tot el dia. Anirem de Sant Boi a Gelida. Descobreix més possibilitats del riu. Tornarem amb tren.

FGC de Sant Boi, 10h del matí

Nivell baix. Lluís ☎ 93 656 28 35

Diumenge 23

Sortida de tot el dia. Recorregut tranquil pels pobles del nord del Tarragonès. Aproximació en tren.

Nivell baix. Albert ☎ 977 21 20 67 (nits)

Dimecres 26

Sant Esteve desintoxicatiu. Després dels àpats nadalencs vine a fer una sortida tranquil pels carrers de Barcelona. Acabarem a la platja, on farem jocs i si et vols banyar...

Pl. Catalunya, 10h del matí.

Nivell baix. Vicente ☎ 651 920 888

Dilluns 31

Festa de Cap d'any al lokal. Passa un cap d'any diferent... i econòmic. Porta alguna cosa cuinada per menjar, farem un concurs de cuina com altres anys.

A partir de les 22h.

DIAPOS&FOTOS



Divendres 19 d'octubre

Ruta a peu pels llacs de Carançà, per Toni i Josep.



Divendres 9 de novembre

Inauguració de l'exposició del 2n Concurs de Fotografia «La Bicicleta, un transport a la ciutat» a la Farinera, Ateneu del Clot: C/Ter, 10.



Divendres 16 de novembre

Aquitània en bici, per Josep i Toni.



Divendres 23 de novembre

Parcs Mediterranis: El Montseny, per José Luis Moya.



Divendres 14 de desembre

Les 4 estacions a les terres de l'Ebre, per Dani.

A totes les sessions, ens trobem a les 21:00 al nostre lokal. Porteu teca per compartir. Tenim begudes!

AMICS DE LA BICI - Agrupació d'Usuaris i Usuàries de la bicicleta

Telèfon / fax permanent: **93 339 40 60**

Adreça electrònica: **info@amicdelabici.org**

Si vols rebre la informació d'Amics de la Bici per e-mail, envia'ns un missatge.

Visita la nostra web:

<http://www.amicdelabici.org>

Hi trobaràs informació sobre ciclisme urbà, cicloturisme, i les nostres propostes i activitats.

Escolta el nostre programa AMICS DE LA BICI a **Ràdio Contrabanda**, al 91,4 FM, tots els dijous de 20:00 a 20:30 h. Pots participar-hi trucant al telèfon 93 317 73 66

Ens reunim tots els dimarts a les vuit del vespre al nostre local del carrer de **Demòstenes, 19** de Barcelona. Obert cada vespre de 19 a 21 h.

Notes: A les sortides matinals convé que et portis l'esmorzar. A les altres sortides et recomanem que duguis els àpats des de casa. Les excursions són gratuïtes per a tots i totes. Només cal que et presentis al lloc corresponent a l'hora indicada, però truca abans per confirmar. Qualsevol bici és bona per a les sortides matinals. Per contra, les altres s'han de fer amb una bici amb canvi. Els nivells de dificultat (baix, mitjà, alt) i els costos calculats són només indicatius. Et recomanem que portis la bici en condicions òptimes (mecànica, rodes, etc.) A les sortides pots portar casc o no, és el teu criteri. Recorda que a les sortides tu ets l'únic/a responsable. Els/les menors hauran de venir acompanyats/des o portar una autorització dels pares o tutors.

T'esperem!

Mobilitat amb bicicletes múltiples

Us explicaré com m'he organitzat la mobilitat mirant de tendir cap a la sostenibilitat.

Treballo a tot Catalunya i visc fora de l'àrea de Barcelona, tot i això on més treballo és a Barcelona ciutat.

Sempre em desplaço combinant aquests transports: tren+bicicleta o tren+caminar, depèn de si l'estació destí queda lluny d'allà on vaig a treballar. Com que simultàniament treballo a diferents centres (avui a un lloc de Barcelona, demà a Sitges, demà passat a un altre lloc de Barcelona), tinc diverses bicicletes repartides per les estacions més habituals, de manera que quan hi arribo amb el tren em trobo la bicicleta, que quan arriba l'hora de marxar la deixo aparcada a l'estació sempre, això vol dir nits, caps de setmana i ponts. Només me les emporto cap a casa si estic una temporada llarga que no vaig per res per aquella zona.

Un detall important: si les bicicletes són mínimament bones o tenen alguna peça interessant, des d'una roda a un timbre, roben la peça o tota la bici. Donades les característiques de la mobilitat que us plantejo, és imprescindible que les bicicletes siguin totalment cutres i ronyoses. Dit d'una manera, que la bicicleta no se li ha de fer atractiva a ningú. Ha de provocar la més absoluta indiferència i manca de desig. També cal puntualitzar que una bicicleta massa vella (per situar-nos, amb frens de varilla en lloc de cable) és atractiva, suposo que per algun col·leccionista.

Si a aquest detall li afegim una mica de cura a l'hora de triar el lloc en el qual aparcuem la bici permanentment, podem fer-la durar forces mesos. Per la meua experiència, el lloc no ha de ser de pas. Als carrers amples, sovint queda algun raconet mig amagat entre una bústia, una cabina, un senyal o una barana.

No sé si molts de vosaltres ja practiqueu la mobilitat amb bicicletes múltiples, però a mi m'ha donat un resultat excel·lent. Us puc dir que la qualitat de la meua mobilitat ha millorat molt. He passat de tren+metro o bus a tren+bicicleta.

Com podem influir en l'opinió pública?

El nucli actiu d'Amics de la Bici està format per una vintena de voluntaris/es que s'encarreguen de les tasques habituals (sortides, base de dades, revista, Internet, negociació amb les institucions, etc.). A més, hi ha centenars de socis que donen el suport econòmic que ens permet de ser independents respecte a les administracions.

Entre aquests dos nivells d'implicació hi ha possiblement un espai per a aquells/es que voldrien col·laborar amb Amics de la Bici sense assumir una responsabilitat a llarg termini. Algunes organitzacions com Greenpeace tenen «xarxes d'activistes» que participen en accions puntuals de denúncia o que es mobilitzen enviant cartes, trucant, etc. Els actes reivindicatius han estat sempre una manera eficaç d'atraure l'atenció de la opinió pública. Suggereixo que en el futur tinguem una xarxa semblant d'activistes per poder dur a terme aquests actes de forma periòdica i de forma periòdica i vistosa.

Mentrestant, hi ha coses senzilles que podem fer a nivell individual. Per posar un exemple: t'imagines algú més irritat que un conductor que no troba aparcament? Sovint, aquests individus descarreguen la seva frustració a la secció de «cartes al director» dels diaris, on despotriquen de les ampliacions de voreres, zones de vianants, carrils-bici i altres «barbaritats». Si ningú no replica aquestes cartes, els lectors poden tenir la sensació que reflecteixen una opinió generalitzada.

Vols donar-nos un cop de mà? Doncs agafa un bolígraf o l'ordinador i escriu una breu carta als rotatius. Deu línies són suficients per expressar una idea. Fes-ho de manera concisa i cordial. Si hi afegeixes un toc d'humor o fas referència a una carta anterior, augmentes les possibilitats que te la publiquin. Ha d'estar firmada, i ha d'indicar el DNI, l'adreça i el telèfon o correu electrònic de l'autor.

Algunes adreces són:
 cartalector@elperiodico.com
 cartasdirector@elpais.es
 cartas@lavanguardia.es
 bustia@avui.com
 noesven@barcelonaymas.com
 bcnmet@mx2.redestb.es

Oriol

Repsol invade los territorios U'wa

«La Resolución 0157 del Ministerio de Medio Ambiente Colombiano otorgó a Repsol la Licencia Ambiental para la explotación de hidrocarburos en el Bloque Capachos. Este bloque afecta a los territorios tradicionales de las etnias Macaguanes, Pueyeros y U'wa. Así lo reconoció el Instituto Colombiano de Reforma Agraria en 1998, pero ahora en el año 2000, el INCORA ha rectificado diciendo que no existen comunidades indígenas. La Licencia Ambiental da permiso a Repsol para abrir 4 pozos y deforestar 75 hectáreas en cualquier parte del Bloque Capachos excepto en las zonas urbanas y las zonas escarpadas del Parque Nacional Cocuy. El resto del Parque puede ser afectado.



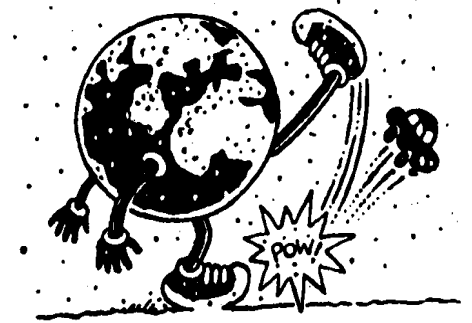
Los U'wa están librando una larga resistencia contra las actividades petroleras en sus territorios y han amenazado con el suicidio colectivo si se extrae petróleo, que consideran como la sangre de la Madre Tierra, de sus territorios ancestrales. Desde el año 2000, dos mil indígenas U'wa viven en un campamento de protesta alrededor del primer pozo que ha abierto la empresa Occidental en el Bloque Samoré».

Fuente: Ministerio del Medio Ambiente, Resolución 0157, Expediente N°1901. Colombia, 2000.

Martí

Lo que más contribuiría a acabar con tanta destrucción por parte de las compañías petrolíferas, en este caso Repsol, es que cada persona se planteara dejar de estar sometida a la dictadura (libertad dice la mayoría) del coche, aunque a mucha gente esto le resulte casi imposible por su trabajo, lo que se une a la gran deficiencia que hay en transporte público en muchos sitios.

No sirve de mucho protestar contra Repsol o cualquier otra compañía de estas que basan sus beneficios en la destrucción de tantos sitios, si después cogemos el coche para jugar a la lotería de la carretera y somos capaces de dedicar parte de nues-



tra vida y nuestro trabajo para pagar el coche y sus gastos (¡claro! quien tiene un contrato/sueldo basura, simplemente trabaja y vive para tener SU coche).

Quizá, antes de protestar contra estas compañías que lo destroran casi todo en aquellos sitios que tienen la desgracia de tener petróleo, sea necesario plantearse qué sentido tiene seguir colaborando con esta cultura automovilística en la que estamos inmersos y que tanto daño está haciendo al planeta y a sus habitantes.

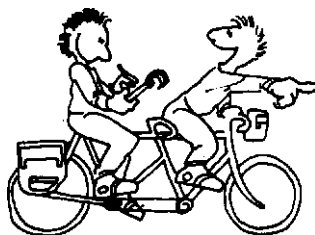
Castor

Les cinc prioritats dels usuaris de la bicicleta d'Europa

La Federació de Ciclistes Europeus (ECF, de la qual Amics de la Bici és membre des del 1986) ha publicat un memoràndum a la UE amb les cinc prioritats dels usuaris de la bicicleta a nivell europeu. La ECF considera imprescindible de canviar els hàbits de transport si volem complir els objectius de la UE sobre qualitat de l'aire, prevenció del canvi climàtic, protecció del medi, reducció del soroll, i millora de la salut pública i de la qualitat de vida urbana.

La ECF demana a la UE:

1. que consideri la bicicleta com un mitjà de transport al mateix nivell que els altres
2. que promogui la intermodalitat: combinació de la bicicleta amb el transport públic
3. que millori la seguretat viària dels ciclistes, fixant objectius concrets de reducció d'accidents amb morts i ferits, prenent mesures per a reduir el volum i la velocitat del trànsit motoritzat, ampliant el camp



de visió dels conductors dels camions i imposant una protecció lateral tancada en aquests darrers.

4. que promogui i recolzi la Xarxa Europea de Rutes Ciclistes
5. que treballi per la integració de les polítiques europees en el camp del transport, el medi ambient, la fiscalitat, el mercat intern, l'ús del sòl, la salut i el turisme

El memoràndum va ser lliurat en mà als ministres durant el consell informal de ministres de transport i de medi ambient del passat 15 de setembre de 2001 a Louvain-La-Neuve (Bèlgica). Amics de la Bici hi era present: la nostra companya Hildegard hi va anar (gràcies al suport de la ECF) i va parlar breument amb el ministre espanyol

Álvarez-Cascos de la necessitat d'aplicar els punts del memoràndum a l'Estat espanyol, en concret creant la Xarxa ciclista bàsica estatal i promovent una autèntica seguretat viària que no es basi en fer obligatori l'ús del casc.

ECF / Dani

De l'espai exterior a la calçada

Quan entre a un cotxe dels d'ara tens tota la impressió d'estar en una nau preparada per donar una volteta pel sistema solar. Qui recorda aquells *tabliers* dels enyorats i preuats sis-cents, o aquella mena de finestreta del mil quatre-cents trenta amb una humil agulla, màxim dues, que ens indicaven la velocitat i un llumet per a dir-nos que aviat hauríem de visitar de nou la gasolinera més propera.

Un dia, a casa d'un amic, vaig veure un pòster d'una imatge del *tablier* d'un avió. Això és al que aspiren els nous conductors. O el que les cases de cotxes volen que sentin. Total, que aviat hi haurà sensors que ens diguin quin temps fa a fora, o si és de dia o de nit...

Que vols tornar a la primera dimensió? A la biblioteca Mercè Rodoreda d'Horta-Guinardó vaig poder veure un llibre que es deia «El zen de la moto-

cicleta», i a Collsuspina em vaig recordar que a la revista Integral es parlava del zen de la bicicleta. Jo no estic gaire versat en filosofia zen, però el que sí percebo és que molts automobilistes baixen del seu cotxe com si fossin els primers en arribar a Neptú, amb tota la prepotència que dona el dret de conquesta. Quan vas en moto les sensacions són diferents, però hi ha la qüestió de la potència del motor. Amb bicicleta és diferent. És aleshores que comences a anar a poc a poc a l'hora de fer les coses. No perquè pedalis poc o molt, sinó perquè tens una percepció diferent de tot el que t'envolta, i te'n sents part integrant i responsable. La sensibilitat és a flor de pell.

Uns van cap a l'espai exterior, els altres humilment i feliços per la calçada.

Oriol P.

Un peix que es mossega la cua

Escolteu, Escolteu...

- Llogueu bicicletes? On en puc llogar?

- On puc comprar bicis de segona mà?

Al fons de sent: "Mira, papa quina bicicleta!!!!!!" - Un nen que bocabadat admira la bicicleta, primer premi del concurs de fotografia.

- I el gos com es diu? (Teniem el gosset d'un amic de la bici a la carpa fent-nos companyia).

- Això es pot agafar? (El tímid que silenciosament agafa un full d'informació).

La iaia que li diu a l'altra: "no l'entenc aquesta foto, què deu voler dir el títol: immigrants en acció?" (Iaia, que no anem al Raval algun cop?).

- Mira, papa, los urbanos en bicis! - diu un nen que observa les fotos que fan homenatge a Vicenç Bagán.

- Teniu un plànol del metro? (El que està totalment perdut...)

- Aquestes són les fotos de la Mercè? (L'any vinent ens haurem d'explicar millor, la gent no sabia gaire què hi pintàvem enmig del Passeig de Gràcia, o sinó seguïu escoltant):

- Què són això? Bicicletes? I les fotos? Per què?

- Quan posaran el tramvia? Potser vosaltres ho sabeu?

- Do you speak English? (El *quiri*, que d'aquests també n'hi ha a Barcelona, i molts!) "How can I get from Barcelona City Centre to the Airport by bike?" (Ai! Senyor! Millor que agafis el tren, no estem tan avançats... quines ganes de complicar-se la vida).

- I el gos, com es diu? (A un altre que li ha fet gràcia l'animaló).

- Això es pot agafar? (A la carpa teniem els plànols del carril bici a la ciutat, que es van esgotar, el fulletó trimestral, fulletó sobre el dia sense cotxes, calendari de Trèvol, etc...).

- Tot per a agafar... oi?

- Teniu globus?

- Teniu enganxines?

- Me'l puc quedar? (Senyora que agafa plànol dels carrils)

- On em puc queixar? Aquí mateix? (No em deixa temps, que ja tinc a l'home tot esverat). Ara que teniu carril, els ciclistes aneu per tot arreu, sobre les voreres, en contra direcció, a veure si respecteu més els senyals i els vianants, eh! Que ja està bé la cosa!... (A partir d'ara tindrà una mica més de compte a l'hora de circular!).

- "Es una pena que no se promocionen les rutes ciclistas por Catalunya. Hay un potencial enorme para el turista, con

los rincones y paisajes tan bellos de que disponéis, sin embargo no se tienen en cuenta." (Aquí queda el comentari d'una senyora alemanya que coneixia molt bé el nostre país i tot el que ens estem perdent. Generalitat, on ets? Emprenedors, sentiu?).

- I el gos com es diu? (Quina mania amb el gos! Mira les fotos, home, i a veure si ens animem amb la bici).

- I els parkings? On hi ha parkings per a bicicletes? Ja empenyeu per a que es facin aparcaments per a bicicletes?

Aquestes són algunes de les preguntes, comentaris, queixes que ens feia arribar la gent a la carpa i exposició fotogràfica del Passeig de Gràcia durant les festes de la Mercè. Potser hi haurà oportunitat en el futur de parlar i discutir alguns dels temes amb els quals ens vàrem veure exposats, una cosa però sembla clara: **Tothom és amic de la bici**. Gairebé tothom ha tingut o té una bici o té un familiar proper que en té una. No vaig sentir ni un comentari dolent sobre la bicicleta. Ni "a mi no m'agrada", ni "aquest mitjà de transport és dolent", ni "això no ho compraria mai", ni "això no funciona", etc. Més aviat el que s'escoltava era el següent:

"Jo en bici no hi vaig fins que no facin més carrils bici" i l'altre que diu "M'agradaria veure el carril bici del carrer Provença ple de ciclistes per a demostrar que hi ha un col·lectiu que vol la bicicleta a la ciutat."

Em sembla que la problemàtica ja ha quedat servida. *Un peix que es mossega la cua: si no hi ha carrils no agafa la bicicleta, si no agafa la bicicleta no faran carrils.*

Es aquí on **Amics de la Bici** pot jugar un paper molt important. Pel que vaig veure, la bicicleta no té enemics, solament amics. Potser doncs que fem les portes més grans i que ens donem a conèixer més, així farem que aquesta pinya, que en realitat és gairebé tothom, sigui cada vegada més gran.

(Potser ara en lloc de fer "ring-ring" o "mec-mec" a un vianant, li hauria de preguntar "Vostè coneix Amics de la Bici?").

Ah! Me'n descuidava, sabeu com es diu el gos? Es diu... *Fido!!!* Si us plau, no em pregunteu qui li ha posat el nom.

Anna

